

[Hanns Reintoft.]

at det er fantastisk, det ikke er løst for længe siden.

Med hensyn til centrum-demokraternes holdning til hele samfundets udvikling vil jeg vove den påstand, at dette forslag ikke specielt er et ønske om at sikre gamle damer på hjemtur fra babysitning og kaffehyg, men et ønske om at sikre en politistyrke, der på anden og mere håndfast vis kan føre kontrol med de grupper i befolkningen, som ikke mindst hr. Erhard Jakobsen så systematisk lægger for had. Jeg synes, man har lov til at have en berettiget mistanke om, at man ønsker en betydelig mere politikonrolleret stat.

Til sidst er der at nævne den banale, men vigtige kendsgerning, at det er vores opfattelse, at hvis vi skal afkriminalisere vores samfund, gøres det ikke ved at udvide politistyrken, og man kunne, ligesom hr. Ejler Koch, henvide til politiets egne meget klare udtalelser i Politibladet.

Hvis man vil afkriminalisere vores samfund, gøres det kun ved at skabe et ordentligt samfund, hvor alle får lige del i goder og pligter, hvor nogen ikke dagligt tilegner sig værdien af andres arbejdskraft, og hvor utryghed og angst for morgendagen hører fortiden til, så vi må afvise forslaget bestemt.

Jeg skulle hilse fra SF's ordfører, hr. Poul Dam, og sige, at han ikke kunne være til stede, men at han kunne tilslutte sig det, jeg har sagt her.

Honoré (KrF):

Baggrunden for vores forslag til folketingsbeslutning er vores erkendelse af en stigning i kriminaliteten, som jeg synes flere indlæg har været tilbøjelige til at undervurdere. I et langtidsperspektiv er der i løbet af de sidste 10 år sket en fordobling af kriminaliteten. Ifølge kendere af kriminalitet skulle indbrudsstatistik være et pålideligt middel til at registrere en forøget kriminalitet, og det skulle være sådan, at i løbet af de

sidste 10 år er antallet af indbrud blevet tredoblet.

Læser vi i forslag til finanslov for finansåret 1975-76, siges det, at stigningstakten i anmeldte forbrydelser fra 1973 til 1974 skulle ligge på 3,5 pct., og at antallet af udrykninger fra 1972 til 1973 er steget fra 252.000 til 307.261, en stigning på 22 pct. Det synes dog at være en betydeligt stigende arbejdsbyrde.

Finanslovsforslaget kender ikke de tal, som justitsministeren her fremlægger. Her står der, at man regner med en tilgang på 414 mand årligt, og at politistyrken, som ved begyndelsen af finansåret 1975-76 vil være på 8.500 mand, i 1981-82 atter vil være på 8.500 mand. Det stiller jo justitsministerens udtalelser i et eget lys.

Jeg vil da gerne indrømme, at der synes at være en voksende forståelse for, at det bliver nødvendigt med en øget politimæssig indsats; og at der også er sket noget allerede, er uhyre glædeligt. Men jeg spørger mig selv: er det nok? En fordobling af kriminaliteten over 10 år og en fortsat forøgelse af kriminaliteten måtte dog indicere en, jeg havde nær sagt tilsvarende forøgelse af politiets arbejdskraft, men noget sådant synes man jo slet ikke at have inde i overvejelserne. Det drejer sig dog om mennesker, der bliver slået ned, mennesker, der må leve i utryghed, og her synes jeg man skulle tage mere hensyn.

Vi er selvfølgelig inde i en periode med en stramning i de offentlige udgifter, men det forekommer mig dog, at borgernes ret til politibeskyttelse er en overordnet ret i forhold til en lang række andre goder, som samfundet giver.

Når hr. Ejler Koch mener, at en øget politiindsats kan erstattes eller overflødiggøres ved en øget social indsats, vil jeg minde hr. Ejler Koch om, at i det forløbne tiår, hvor de sociale udgifter er vokset så kolossalt, har vi ikke set en nedgang i kriminaliteten, men en fordobling deraf. Altså synes der ikke at være en så enkel sammenhæng mellem en